

ALBINA

REVISTĂ POPULARĂ

Apare în fiecare Duminică

COMITETUL DE REDACȚIE:

ION KALINDERU

P. Gârboviceanu	P. Dulfu,
G. Coșbuc	V. S. Moga
G.-I. P. V. Năsturel	N. Nicolaescu
Gh. Adamescu	Gr. Teodossiu
I. Otescu	C. C. P.-Tașcă

Noua Parfumerie și Droguerie Medicinală

TOMA BRĂTULESCU

București, calea Griviței No. 145 (lângă Gara de Nord). București.

Oferă onor. sale clientele parfumuri din cele mai renumite fabrici franceze, ruse, germane și engleze; pudre de orez, depilatoare și sapone alese, brillante, superbe colorante pentru păr, diferite loțiuni, apă de colonia, de lavande, de verveine și portugul, etc., ape și pomezi de quinquina parfumate, Capilarine, col-cream de la princesse și comestice higienice, piepțini fini, Odol, perii, paste pentru dinți, thermometre pentru baie și diferite feluri de bureți, glicerină, vasilină, lanolină și tot felul de articole pentru tualete.

Articole pentru menagiu, ca: ceaiuri, cafea și cacao în sămânță și pulbere, făină lactată Nestlé, culori vegetale, arome și esențe pentru liqueruri și limonade, romuri și cognacuri, esențe pentru conserve alimentare, Sifoane cu cari se prepară ape gazoase, alcool și sistematice mașine pentru spirt denaturat, ape minerale și diferite săruri pentru băi, cum și prafuri «Zackerlin», carboral, borax, acid boric, naftalină ieftină, bicarbonat de sodiu, salol și chinine, etc. Aniline și culori, aparate, accesorii și gata soluțiuni, băi, pentru fotografie. Uleiuri și grăsimi minerale, parafină, benzină și vasilină americană, terebentine, pensule, lacuri și culori pentru pictură, vopsele, ceară și sârmă pentru parchete, etc.

Diferite ierbururi alese, rădăcini, scoarțe, frunze, flori și semințe pentru ceaiuri și muștaruri, precum și felurite uleiuri vegetale și animale, ca : unt de cocos, de in, de ricin și amigdale și curat uleiul din ficat de morun pentru cura de iarnă, etc.

Multe specialități farmaceutice române, franceze și germane, precum: bugie, balsamuri pentru viață, capsule, cataplasme, coaltare, crayoane, ceaiuri, drageie, elixire, emulsiuni uleioase, emplastre, glicerofosfate, globule, granule, injecțiuni, ovule, paste, pastile, perle, pilule, prafuri, săruri, supositorii, soluțiuni, siropuri și vinuri medicamentoase care, prin rolul ce îndeplinesc unele de a fi atiseptice și desinfectante iar altele nutritive și întăritoare, sunt preparate cu scopul de a fi întrebuințate la vindecarea suferinșilor cărora să le redea sănătatea, forța și energia și de a le fi reconstituante ale sistemului nervos îndepărtându-le cu totul anemia și slăbiciunea generală.

Bogat asortiment de cauciucurile și pansamente cum instrumente și accesorii de resortul Farmaciei, Obstetrice și Chirurgiei, Opticei și Dentistice, ca : vată și tifoane, guthapercha și mușamale impermeabile, tuburi de cauciuc, canule, injectoare și sistematice irigatoare pentru Moașe și Lehuse, pompe trage-lapte și biberone, ploști și lighiane de porțelan, specule, ață de mătase și ace, siringi, sonde, aparate inhalatoare, bandage și cercuri herniare, corsete elastice pentru doamne și ciorapi pentru varice, tuburi stomachale, pulversitoare și vaporisatoare, preservative, suspensoare, thermometre maximale cum și alte utensile și accesorii de sticlă, aluminiu, platină, faianță și porcelan, ochelari, foarfeci și clești, etc.

La cerere, expediază în orice parte a Țării, contra ramburs, prompt și cu prețurile cele mai ieftine, ori și ce fel de mărfuri din această branșă.

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Abonamentul în țară pe an lei 5 | Abonamentul în străin. pe an lei 8
 » » » 6 luni » 3 | Un număr . . . . . 15 bani
 Pentru anunțurile 1 leu luna. Mica publicitate, 5 bani cuvântul.
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

SUMĂRUL:

Dimen, O serbare pentru 1500 de ani. — *I. Kalinderu*, Cuvântare la Congresul absolvenților școlii de agricultură.—Serbarea redeschiderii Școlii normale din Galați.—Inaugurarea monumentului din Turnu-Măgurele.—*I. Dragoșlav*, Lăcomia (poveste).—*V. S. Moga*, Cronica agricolă, economică și comercială.—*I. St. Murat*, Starea agricolă a României la finele lunii Octomvrie.—Cronica săptămânii.—*Al. Țințariu*, Sborul rândunelelor. — *Administrația*, Staturi id-lor abonați.—Informațiuni.

Notițe: Cărți noi.

Roman: Primejdioasele întâmplări ale Marineiului franțuz Ludovic Tregan, povestite de el însuși, trad. de C. C. Pop-Tașcă: Capitolul II (fino). Capitolul III (cu ilustrație).

Ilustrațiune: Monumentul din Turnu-Măgurele.

Pagina glumeață: Carne de măgar (cu ilustrație).—La medic.—La birt.

O serbare pentru 1500 de ani.

(407—1907).

umea creștină, în deosebi apusenii, se pregătesc a serba împlinirea a 1500 de ani dela moartea sf. Ioan Chrisostom. Papa și tot clerul bisericii Romane, sunt preocupați de săvârșirea acestei serbări. Și unii din scriitorii bisericii orientale, au scris despre această serbare jubiliară.

Și unii și alții bine au făcut, căci, în adevăr, nu trebuie să treacă sub tăcere un așa moment privitor la un însemnat ierarh bisericesc pentru toată lumea creștină, ca sf. Ioan Chrisostom. Apusenii, mai ales, au un îndemn și mai mare de-a sărbători amintirea sf. Chrisostom după un program bogat și variat, de oare-ce cu această ocaziune, li se dă înlesnirea ca în slujba bisericească, să arate creștinilor lor, frumusețea care împodobește sfânta Liturghie a lui Chrisostom, care după cum se spune se va săvârși pe Altarele bisericilor papistașe.

Bine fac romano-catolicii că au hotărât să săvârșească Liturghia lui Chrisostom cu prilejul acestor serbări, căci, cu siguranță, că atunci în sufletele multor credincioși-papistași, se vor deștepta timpurile de splendoare și de tărie a *Bisericii vechi Ecumenice*, care avea caracterul de *unitate*, întemeiat pe unicul și singurul ei *Cap*, Domnul nostru Isus Christos.

Ce ideal de credință ne improspătează serbarea amintirii lui Chrisostom și câte lupte crâncene, ne amintește ea, în vâltoarele căror lupte, au intrat mulți din ierarhii bisericești! Unii au învins, alții au fost învinși; destul că Biserica lui Christos, care are prerogativa că nici puterile iadului nu o vor învinge, a rămas păstrătoare credincioasă a adevăratei învățături doctrinale neschimbate și nemodificate, încredințate ei de întemeetorul Christos, desvoltate de apostoli și predicate de Biserica veche ecumenică. Aceasta este cea ortodoxă de răsărit.

Dar să ne întoarcem la serbarea aceasta.

Nu cunosc dacă o asemenea serbare se va fi făcut în anul mântuirii 1407. Nu știu dacă ierarhia bisericii apusene, care a trăit acum cinci sute de ani îndărăt, o fi fost tot așa de entusiasmata pentru amintirea sf. Chrisostom, cum este cea de azi.

Un lucru însă cred a ști, că această serbare atât de entusiasmata este ca o mângâiere binefăcătoare pentru biserica păpistă-șească, față de adâncile dureri, ce a avut a suferi în timpul din urmă

Pe noi Românii, cu a noastră sfântă Biserică strămoșească de răsărit, ne însuflețește serbarea sf. Chrisostom, și precum aproape în toate zilele dintr'un an se săvârșește cu evlavie sfânta liturghie a acestui mare ierarh și pomenește numele lui, tot așa și acum și tot deauna se va sărbători amintirea sf. Chrisostom. Inșă, acest incident care motivează o manifestare duhovnicească a întregii lumi creștine, pentru noi Românii, mai are o *altă însemnătate foarte mare*, cu privire la cel mai adânc al nostru trecut strămoșesc, *ca neam și ca lege sau credință strămoșească*.

Când sărbătoritul *Chrisostom*, acum cinsprezece sute de ani îndărăt, își avea scaunul său în vechiul Bizanț sau Constantinopol de astăzi, de unde păstoriă turma sa, atunci, în acel timp, adică acum cinsprezece sute de ani îndărăt, trăia și își avea scaunul său în vechiul Tomis (1) sau orașul Constanța de astăzi (Dobrogea) de unde păstorea turma sa, un mare și învățat ierarh, contemporan, bun prieten și cald apărător al lui Chrisostom; acesta eră *Episcopul Teotim I supranumit filozoful*.

Episcopul Teotim este al șaselea episcop, în rândul celorlalți doisprezece episcopi cunoscuți până acum care din Tomis au condus biserica din Scytia (Dobrogea) sau ceata credincioșilor, alcătuită din moșii și strămoșii noștri romani, care acum optsprezece sute de ani, când au venit din imperiul roman au adus cu ei sămânța creștinismului; care, aici a crescut și s'a desvoltat, alcătuiind o biserică creștină cu a ei ierarhie de preoți și episcopi și o administrație bisericească cu o reședință episcopală și mai târziu metropolitană.

Toți istoricii mari, greci și romani, contemporani cu episcopul nostru Teotim dela Tomis-Constanța, se întrec a-i aduce cuvinte de laudă ca unui mare învățat (filosof), ca unui înțelept, cu mare autoritate înaintea tuturor, în cât unii istorici spun că episcopul Teotim dela Tomis pe timpul imperatorilor Tedosiu și Arcadiu eră considerat ca cel mai mare episcop din orient.

Teotim a fost și un aprig propovăduitor sau un apostol al

(1) Vezi: Acta Sanctorum pag. 753. Tom. II Godefrido. ed. 1866. Paris.

creștinizmului printre Huni; cari, pentru minunile săvârșite de el, îl numeau «Dumnezeul Romanilor»

Iată un caz foarte însemnat pentru neamul nostru românesc, ca din incidentul serbării amintirii lui *Chrisostom* să descoperă un vechi și glorios trecut al nostru, ca neam românesc.

Prin aceasta se dovedește că strămoșii noștri au trăit și au stăpânit aceste părți, întinzându-se până la țărmurile Mării-Negre și laturile Dunării de jos, având o Biserică organizată, și condusă de vrednici și sfinți ierarhi din neamul nostru. Cuvântul multor dintre ei a avut resunet în toată lumea creștină, — luând parte și în sinoadele ecumenice și locale din Constantinopol. În deosebi Episcopul Teotim I, a luat parte la două sinoade din Constantinopol ținute în anii 400 și 402. La acest din urmă sinod Teotim a apărut cu multă tărie pe Chrisostom, care era învinuit de vrășmașii lui în cestiunea ortodoxiei scrierilor lui Origen.

Din toate acestea reesă, că odată cu serbarea de 1.500 de ani pe care lumea creștină o face, fiecare după modul său de a vedea, noi *Românii* avem dreptul a sărbători pe Sf. Ion Chrisostom și pe prietenul său și al nostru *Episcop Teotim I dela Tomis sau Constanța de azi—Dobroga*.

Pimen.

Cuvântarea D-lui I. Kalinderu la Congresul absolvenților școlii de agricultură, rostită în ziua de 14 Octomvrie 1907.

Domnilor,

Ați binevoit a mă alege între președinții de onoare ai acestui congres.

Vă sunt adânc recunoscător pentru cinstea ce mi-ați arătat, și m'am grăbit să viiu cu atât mai mult, cu cât lucrările d-voastre privesc agricultura, care de aproape 24 ani alcătuiește partea de căpetenie a indeletnicirilor mele.

Agricultura e temelia economică a mai tuturor Statelor, și mai cu seamă a statului nostru, așa că progresul ei e progresul țării întregi. De aceea nu pot fi studii și sârguinți mai vrednice fe atențiunea și sprijinul general, decât cele închinăte acestei drumoase activități.

Marele orator al Romei Cicero spune că :

«Nihil melius, nihil homine libro dignius, quam agricultura».

Am văzut apoi cu plăcere că v'ați gândit și la îmbunătățirea soartei țăranilor, din punct de vedere economic.

Această chestiune complexă e cea mai arzătoare la ordinea zilei și stă în strânsă legătură cu agricultura. În alte ocaziuni am arătat că numai unii din sătenii noștri, suferă de lipsa de pământ. Mai toți suferă însă de lipsa de învățătură, de economie și de ordine în lucrări, ca și în viață în genere.

Despre învățătură ziceam, la Congresul Corpului Didactic din 1906, că țăranilor le trebuie cât mai multă lumină, căci numai când vor avea lumină, vor ști cum să folosească puterea și darul ce le-a dat natura și să se bucure de bunurile sale.

Tot atunci am expus în mod sumar măsurile mai urgente, ce ar trebui luate pentru îndreptarea lucrurilor, fără a fi cătuș de puțin opus dezvoltării împroprietăririi locuitorilor în viitor.

În cuvântarea ce am rostit primăvara trecută la Congresul silvic am atins mai pe larg acest punct, arătând tot deodată că dreptul de proprietate e sfânt.

Plecând dela părerea că statul nu poate să se desfacă de toate moșiile sale căci are anume nevoi de împlinit, m'am oprit și la înființarea unei bănci rurale, cum se zice, adică a unui institut pentru înlesnirea creditului țăranilor. În vederea convingerii ce-au însă țăranii noștri că statul e dator să le dea pământ, și chiar proprietarii mari, după cum s'a văzut în nenorocitele răscoale, spuneam că așezământul acesta să fie întemceat fără participarea statului, dar sub supravegherea acestuia, așa cum sunt și la noi unele instituții de credit.

O astfel de bancă va înlesni capitalul trebuincios obștiilor și ar putea să cumpere și direct moșiile scoase în vânzare, pentru a le da apoi sătenilor în loturi. Repet că și într'un caz și într'altul trebuiesc luate garanții pentru plata anuităților, fie prin răs-punderea anticipată a unei părți din preț, fie prin impunerea unor îndatoriri riguroase în ce privește lucrarea pământului, desfacerea recoltei și altele.

În acest chip pe deoarte s'ar îndemna țăranii la muncă și economie, iar pe dealta s'ar pune bazele naturale ale proprietății mijlocii, atât de necesară pentru existența și progresul nostru general. Tot banca ar putea împedica apoi fărâmierea micii proprietăți, înlesnind unuia din moștenitori răs-cumpărarea averii părintești dela ceilalți.

În provinciile poloneze ale Prusiei, dacă nu mă înșel, sunt asemenea bănci cari s'au înființat pentru a înlesni coloniștilor germani cumpărarea de pământ. Mai adaug că o instituție de credit întocmită cum zisei, n'ar fi de folos numai locuitorilor ci și marilor proprietari. Aceia cari ar voi să scape de greutatea ce apasă asupra moșiilor ar putea vinde o parte locuitorilor prin intermediul băncii, rămânând cu o parte mai mică, mai liberi sau cu mijloace mai multe și prin urmare în stare să o caute mai bine.

Acum aș dorî să v'adresez numai câteva cuvinte, despre partea se putea lua ca agricultori, la îmbunătățirea soartei țăranilor, și în special al agriculturii lor. Și vă voi spune acestea, nu numai din observațiuni, ci și din convingerea, ce mi-am format de când sunt în capul Administrației Domeniului Coroanei, că

sătenii noștri chiar dacă vor avea pământ cât cer, tot nu vor fi la adăpost, din pricină că nu lucrează bine și că în timpul liber nu se îndeletnicesc de loc sau prea puțin cu industriile domestice. Mai sunt de sigur și alte cauze, cum e de pildă credința ce au, că lor nu le e dat, sau nu li se cade să-și câștige traiul decât făcând agricultura.

În acest răstimp am mai avut satisfacția să văz atât în agricultura Domeniului Coroanei, cât și în a locuitorilor, roadele muncii desfășurate de absolvenții școalelor de agricultură aflați în serviciul acestei Administrațiuni. Pot zice chiar că aceste roade sunt mai mari în ce privește îmbunătățirea stării țăranilor, decât în ce privește agricultura Domeniului, căci tot ce am făcut pe Domenii, am făcut în vederea locuitorilor.

Am fost călăuzit într-o aceasta de înalta dorință a M. S. Regelui, cât și de datoria ce are fiecare a contribui la sporirea puterilor țerii.

Azi, când chestiunea țărănească este în examinare, — și fac urări ca să fie rezolvată cât mai curând, — datoria aceasta e și mai vie. Ea e îndoită, întreită, dacă vreți, de oare ce în împrejurările actuale, ori cât ar face statul, îndreptarea nu va putea fi destul de trainică și de repede, dacă nu-i vor sta într'ajutor toți factorii luminați, în special proprietarii și toți cari trăiesc în contact sau în mijlocul sătenilor.

Între aceștia d-voastră sunteți printre cei d'întâiu. Mai mult, sunteți primii în ce privește îmbunătățirea agriculturii, fiindcă aveți autoritatea competenței și posibilitatea exemplului.

Înrăurirea d-voastră va fi și mai puternică când veți avea pământ și mijloace pentru a face agricultura pe socoteala proprie, căci sunt convins că exploatarea d-voastre vor constitui adevărate ferme model.

Îngăduiți-mi însă să observ că, dacă pentru introducerea agriculturii raționale pe moșile mari, nu se cere decât cunoștinți speciale și mijloacele necesare, nu e tot așa cu ameliorarea agriculturii țărănești. Aci aveți de luptat cu multe pedici, și în prima linie cu credința sătenilor că bunăstarea lor atârnă numai de întinderea pământului ce au. Or, în realitate lucrurile nu stau tocmai astfel, căci știți că și cei cari dispun de teren îndestulător se plâng că n'au cu ce trăi.

Am băgat apoi de seamă că mulți dintr'înșii fug de cultura intensivă care cere o muncă îngrijită și migăloasă, singura care mărește producțiunea pământului.

Pentru a isbuti se impune dar să căutați a înlătură aceste credințe, ceace veți putea obține, cunoscând firea sătenilor, scoborându-vă la nivelul minții lor în toate poveștile ce le veți da și neîncercând nici o îmbunătățire decât cu mijloacele ce le stau lor la îndemână.

Țăranii noștri sunt apoi neîncrezători și nu imitează decât ceace văd cu ochii și ce le poate fi de folos imediat. Astfel permițeți a mai adăoga că dacă vroiți ca ostenelele d-voastre să nu fie zadarnice, va trebui să procedați treptat, dela mic la mare și totdeauna cu îndreptările ale căror roade sunt mai timpurii.

Mai sunt și alte greutăți, dar oricât ar fi de mari și numeroase, nu pot întrece puterile d-voastre, mai ales a celor tineri, care aveți desigur și toate râvna de a fi folositori patriei.

În tot ce veți face, firul conducător să fie însă introducerea culturii intensive, pentru ca săteanul să poată smulge pământului cât mai multe roade, cu cheltueli cât mai mici.

E neîndoios că această schimbare nu se poate face deodată, și nici atât de curând, fără școlile necesare. Avem și acum școale speciale. Cursuri de agricultură se predau și azi în unele licee, în seminarii și în școalele primare.

Învățământul agricol e însă departe de a fi destul de generalizat în raport cu întinderea agriculturii, care e bogăția cea mai mare a țerii noastre.

Dar până la reforma învățământului care se impune și pentru împlinirea căreia fac cele mai bune urări, până la înființarea numărului trebuincios de școale și răspândirea agriculturii în țeară, în acest fel, cum și prin profesorii ambulanti, bine calificați și geloși de chemarea lor, silințele d-voastre vor fi din cele mai prețioase. Ele vor servi la pregătirea spiritelor, cum am făcut pe unele Domenii, pe care voi înființa cât de curând școale elementare rurale agricole, cu cursuri de scurtă durată. În acestea se vor da absolvenților școlilor primare noțiuni generale teoretice tinzând la cultura intensivă, la creșterea vitelor, și alte cunoștințe pe care să le poată aplica cu înlesnire în lucrările și viața lor.

Asemenea instituții, cari sunt numeroase în alte părți, pe moșiile particulare, și chiar în țările în care agricultura nu e ramura principală de producțiune, scot nunumai mici agricultori, ci și muncitori agricoli speciali, cari sunt căutați pentru munca lor iscusită și pentru conducerea diferitelor lucrări într'un chip mai priceput.

Dar aceste școli vor contribui nu numai la introducerea și generalizarea culturii intensive. Ele vor fi în acelaș timp un mijloc puternic pentru împedizarea proletariatului intelectual, care la noi, deși nu arată încă pericol, nu trebuie să uităm că așa cum se prezintă, nu va întârziă să fie.

Nu înțeleg câtuș de puțin o stavilire a elementului rural pentru studiile înalte, dar nu e bine nici să luăm din sat toate fi-rile bune. Multe din acestea se îndreaptă la orașe, pentru că agricultura primitivă ce se face azi nu le oferă interes, nici atracție.

Când agricultura se va transformă pe baze sistematice, când industriile agricole, ca și celelalte, vor lua un avânt mare, ca în alte țeri, atunci va încetă și goana după funcțiuni publice și profesiunile libere.

Atunci mulți tineri se vor îndreptă către agricultură, industrie, comerț, întărind puterile noastre economice și sociale.

În legătură cu schimbarea sistemului de cultură știți apoi că stă creșterea vitelor și introducerea micilor industrii agricole, cari constituie nunumai un venit, ci și un mijloc de moralizare. Înțeleg prin aceste industrii agricole, cum și prin cele domestice, pe acelea cari se exercită în timpul liber de peste an și pot reține pe săteni dela vițuri sau alte inclinări vătămătoare. Ele sunt totodată un minunat îndemn la o îngrijire și lucrare mai bună a câmpului, căci în general oamenii cărora le place să nu-și piardă vremea în zadar, dau totdeauna o mai mare atenție în-deletnicirii lor principale.

Mai sunt meseriile și în sfârșit o mulțime de alte mijloace de existență sau de sporirea venitului în mod cinstit.

Dar totul atârnă de aflarea celor mai potrivite, după localități de tragerea de inimă și de râvna ce veți pune.

Înainte de a sfârși, fac, Domnilor, cele mai bune urări pentru viitorul Societății d-voastre și pentru realizarea scopului ei, care e și al agriculturii noastre naționale. Fac urări pentru viitorul d-voastră personal, spre a vă putea strădui cât mai mult și mai bine pentru progresul țărânilor, al patriei.

Serbarea redeschiderii școlii normale de învățători din Galați.

Duminică, 20 Octombrie a avut loc serbarea redeschiderii școlii normale de învățători „Costache Negri” din Galați care fusese desființată acum doi ani.

În sala cea mare, în mijlocul căreia se află așezat bustul d-lui Haret în bronz, d-sa a fost întâmpinat de d-l Longinescu, directorul școlii și de corpul profesoral respectiv, de d-nii deputați și senatori și de alte persoane distinse.

Trecând apoi în amfiteatrul școlii, d. Haret e primit de arhimandritul de scaun, înconjurat de cler.

S'a oficiat serviciul religios pentru botezul drapelului școlii. D. Haret a fost nașul drapelului. Mai multe bucăți muzicale au fost executate de corul școlar cum și de cel bisericesc, sub conducerea d-lui Teodorescu, maestru de muzică.

După terminarea serviciului divin, d-l Longinescu, directorul școlii, ține o cuvântare în care arată că redeschiderea școlii normale e o nouă victorie în lupta ce se dă pentru luminarea păturii de jos. Reînființarea acestei școli s'a recunoscut ca necesară și cel dintâi care s'a gândit la aceasta a fost d. ministru Sp. Haret, luptătorul neobosit pentru progresul școlilor.

După ce face istoricul școlii normale „Costache Negri” care datează din anul 1877, după ce arată progresele ei, d. Longinescu spune că serbarea de azi are o mare însemnătate ca fiind serbarea progresului mișcării culturale în astă țară.

Termină aducând d-lui Haret din partea corpului didactic, prinosul de recunoștință și de admirație, exprimate și prin bustul d-lui ministru, oferit școlii normale care își face o cinste ca să l poșede.

Corul intonează „Mulți ani trăiască”.

D. Gamulea, primarul orașului, mulțumește din partea orășenilor d-lui Haret, pentru că le-a redat școala.

Vorbește apoi elevul din clasa V-a normală Iordan Tacu, care arată cât de mârniți au fost elevii când s'a închis școala și cât de mulțumiți sunt azi când se deschid iarăși porțile ei.

D. ministru Haret mulțumește pentru mulțumirile exprimate atât de directorul școlii, cât și de școlari.

Sunt mulțumit zice d-sa că după un moment de depresiune

morală din vremurile din urmă, sufletele se înalță azi acolo unde au fost și încă și mai sus, acolo unde aspirau să ajungă.

Când îmi aduc aminte de efectele produse prin desființarea celor trei școli normale, de uimirea care a copleșit pe toți și de înțelegerea lucrurilor de care au dat dovadă aceia cari au luat acele măsuri, declar că nu pot explica sensul măsurii luate pe care nici azi nu l înțeleg. Refuz să cred că în intențiu-nea aceluia care a procedat astfel a fost să se arunce obrocul peste lumină, pentru că ar fi o scădere sufletească pentru toți acei care aspiră la mai bine, să se știe că azi se mai găsesc oameni cari să împărtășească ideile învechite de acum câteva sute de ani.

Efectele acelei măsuri pripite au fost dezaastroase și numai protestările țării au făcut ca măsura să nu aibă greutate, căci în loc de trei școli normale sau desființat numai două. Totuși efectele se simt azi.

Intr'o țară cu un popor latin și care e mândru de această descendență, în țara noastră instrucția e puțină și noi, cari ne mândrim a fi făclia orientului, purtăm totuși stigmatul rușinos al ignoranței poporului. Și ca dovadă că așa este, aduc în sprijinul celor spuse datele statistice prin care se constată că, în privința instrucțiunii, țara noastră e între cele din urmă.

Aceasta fiind situația, este extraordinar că în astă țară nu s'a produs o mișcare de indignare mai puternică cu aceea care a fost.

Deși statisticele străine arată în mod falș că în țara noastră sunt 12 la sută știutori de carte, totuși datorită noastră este să căutăm a face ca nici un om adult să nu fie neștiutor de carte.

E de neînțeles deci, că azi când toți ne muncim să aruncăm de noi această rușine s'au găsit oameni cari să susțină că la noi e o pletoră de știutori de carte.

D. minisiru face apoi comparație între situația culturală a Franței și între situația culturală a țării noastre și arată că deși școalele normale dau un număr de 300 învățători, ei fiind destinați însă să umple golurile naționale de învățământ, ne trebuie încă 2000 de învățători.

A fost deci o atitudine vinovată față de țară, când s'a căutat a se desființa școala normală și mai ales în condițiile în care desființarea a fost făcută.

Nu e locul, continuă d-sa, să caracterizez aci această măsură.

Regret că trebuie să vorbesc astfel, o fac pentru ca să se știe că în viitor va fi imposibil un astfel de atentat la existența mijloacelor de instruire a poporului nostru.

Sunt în drept însă să vorbesc, de oarece din cauză măsurilor luate s'au resimțit și școalele rurale, a căror disproporție de elevi a crescut în mod vădit

A fost ceva uimitor, căci toată munca din trecut a fost dată înapoi în câteva zile.

Mai departe, d. Haret spune că ceea ce s'a întâmplat în țară nu eră nevoie să se întâmple, căci acei ce văd clar, știu unde este răul și ce trebuie făcut pentru îndreptarea sa.

Răul stă în insuficiența administrativă, financiară, raporturile dintre clasele sociale și mai presus de toate în întunecul minții.

Când am văzut că poporul nostru inteligent a ajuns aici unde a ajuns astă primăvară, mă mir că se mai găscse încă oameni cari să creadă că învățămîntul la sate strică. Ceiace s'a întâmplat se mai poate întâmpla și încă și mai rău.

Așă fiind e o datorie a noastră nu numai morală, nu numai de milă, dar o datorie de noi înșine a conserva mijloacele pentru luminarea satului, căci întunericul populației constituie un pericol pentru orice țară.

Nu face nimănui injuria de a spune că se găsește cineva care să creadă contrar celor spuse de mine.

Doresc ca redeschiderea școlii normale să fie simbolul reinvierei mijloacelor pentru luminarea poporului.

Serbarea de azi să fie de bun augur și să fie o îndreptare ne-otrămutată și de neîntors înapoi, către un viitor mai bun și apropiat, foarte apropiat.

Dacă trecuta sesiune parlamentară ar fi fost mai lungă aș fi făcut mult mai mult pentru luminarea poporului, căci multe se cere pentru ajungerea acestui rezultat.

Promit însă restaurarea școlii din Buzău și când vom avea mai mulți învățători, voi înmulți și mai mult localurile de școli.

Azi însă trebuie să ne face cu toții datoria să conservăm ceea ce avem și ceea ce facem să facem cu prisos.

Ministrul, urează corpului didactic din județ și din Galați să lucreze înainte ca să-și păstreze locul ce li se cuvine și în același timp să păstreze orașului locul ce i se cuvine în viața intelectuală a țării.

După d. ministru, ia cuvîntul d. revizor școlar de Covurluiu care recomandă d-lui ministru pe învățătorii ce vor fi decorați, arată ce rol însemnat au avut ei la potolirea răscoalelor din trecut, salvând astfel patria.

D. ministru răspunde d-lui revizor, spunând că ocazia ce i se dă de a vorbi din nou e una din puținele ocazii care-l mulțumește și pe care le-a avut de când conduce departamentul ministerului de instrucție.

D. revizor școlar a vorbit despre răscoalele din Covurlui și despre rolul avut de învățătorime în timpul când au trecut peste noi acele nenorociri.

Vă asigur însă că acelaș a fost rolul învățătorimeii în toate părțile unde am avut de îndurat acea nenorocire.

În toate părțile preoțimea și învățătorimea au lucrat fără preget pentru adevăr și lumină. Alții dintre ei au dat dovadă de acte de eroism făcându-și datoria prin a-și pune în pericol viața și sănătatea.

Aceste fapte ale lor merită, să fie înscrise cu litere de aur în istoria învățătorimei și preoțimei de la țară.

Pe când unii au privit cu sânge rece acea nenorocită mișcare, și n'au văzut scăparea decât în represiune, ei au întrebuițat vorbe bune înlăturând cât mai mult nenorocirea.

În evenimentele de astă primăvară toți și-au făcut datoria. Oștirea și-a făcut-o strălucit; strălucit și-a făcut preoțimea și învățătorimea.

E un mare păcat, d-lor, zice d. ministru, năpasta când cade pe capul unui om, dar e mai trist când cade asupra unui întreg corp.

Acei ce nu știu ce se petrece la țară de cât din informațiile din pagina a patra a ziarelor, ei au putut ataca preoțimea și învățătorimea, căci ei nu știu ce este viața de acolo și cari sunt factorii cari lucrează acolo.

Dacă ei ar fi știut ce se petrece acolo, ei nu ar fi aruncat vina asupra lor.

La vremuri turburi pierzi sângele rece și vezi negru în toate părțile.

Eu fiind șeful lor răspunzător în fața țării, eu cunosc rolul ce ei l-au avut în acele vremuri grele.

Puțin îmi pasă ce se va zice de mine, căci eu știu că mi-am făcut datoria și cred că mi-am făcut-o bine.

Mulțumesc lui D-zeu că am reușit în fața dv. ca să vă mulțumesc și aș voi ca mulțumirea mea să ajungă la toți aceia lângă cari eu nu mă pot duce.

Urez preoțimei și învățătorimei să-și continue datoria în viitor.

După acea mare muncă nu cred că pot să mă adresez mai bine spre a mulțumi decât învățătorilor și preoților.

Pe ei fi chem la muncă, fi rog să nu-și părăsească calea pe care vreau să facă pași cât mai repezi.

După aceasta d. ministru decorează cu „Răsplata Muncei“ pentru învățătură cl. I pe învățătorii Salviu, Patriciu, Toni, Stratulescu din Berești, M. Ion din Rogojeni și Ștef. Davin din Oancea.

După amiazi la orele 4 d. ministru a asistat la inaugurarea localului soc. de scrimă și gimnastică unde au vorbit d-nii gen. Constantinescu, președintele societății, prefect Atanasiu, și le-a răspuns d. Haret care a promis că va căuta să introducă în școli în mod obligatoriu gimnastica și tragerea la semn.

PUBLICAȚIUNE

Societatea de Credit Român din București va începe a plăti, de Miercuri 7/20 Noemvrie corent, cupoanele scrisurilor funciare rurale cu scadența de 1 Ianuarie 1908, precum și titlurile eșite la sorți la ultima tragere.

Inagurarea monumentului din Turnu-Măgurele.

Duminecă, 28 Octomvrie, s'a inagurat la Turnu-Măgurele frumosul monument al Independenței, ridicat în amintirea ostașilor căzuți pe câmpul de luptă în 1877—8, pentru ne-atârnarea țării.

Monumentul înfățișează pe unul din aceși dorobanți care și-au jertfit viața pentru liberarea scumpei noastre patrii și este turnat în bronz. Este lucrat cu măiestrie de sculptorul Romanelli și și seamănă mult cu dorobanțul pictorului nostru Grigorescu.

Serbarea s'a început la orele 10 dimineața, fiind de față d-nii: general Averescu, ministrul de război, generalii Capitanovici, Budișteanu, Hiotu, Bengescu, Zotu, prefectii Iarca și Ghica, primarul local cu consiliul comunal, deputați și senatori, și un public foarte numeros.

În momentul când cade pânza care acoperea monumentul se întonează imnul regal, se citește apoi pomelnicul soldaților căzuți în război și se cântă un marș funebru. D-l ministru de război și parte din persoanele de față semnează actul comemorativ, care se așează sub piatră dela spatele monumentului, în timp ce muzica cântă un marș și tunul bubue măreț.

Cu acest prilej, d-l general Averescu a rostit următorul discurs:

Măreață se arată înaintea ochilor, sus pe pedestal, imagina de bronz a dorobanțului legendar, măreață prin forma și atitudinea falnică, prin gestul înfruntător ce a știut să-i dea arta, mai cu seamă prin amintirile glorioase ce deșteaptă în sufletele noastre această imagine. Ne reamintește acest monument pe brații care trecând, întocmai ca strămoșii lor odinioară, dincolo de Dunăre, au stropit cu sângele lor câmpurile de luptă, unde datoria către țară-i chemă, ne mai reamintește că din acel sânge scump nouă a răsărit neatârnarea noastră și că prin el, după veacuri de amorțeală. România a reapărut în fața lumii, viguroasă în suflet de o nouă viață.

Dacă gândul pierderilor îndurate, deșteptat prin chipul ce vedem înainte, ne îndurerează și face să ni se strângă inima, gândul trecutului, care a dat acele sfinte pierderi ne umple făptura de mândrie pentru trecut, de bucurie pentru timpul de față, de nădejde și încredere pentru viitor. Glorificarea vitejilor căzuți pentru țară, pe lângă că este un tribut pios adus celor cari cu vitezele au împletit cununele de lauri ce împodobesc drapelele noastre glorioase, mai este și un izvor puternic de bărbăție, pentru cei cari stăm azi la umbra acestor drapele, gata a ne jertfi cu acelaș drag pentru scumpa noastră moșie.

Pentru militari, monumentul de față e o dovadă, că jertfa, ce o fac găsește o largă răsplată în recunoștința celor pentru cari se jertfesc.

Sunt fericit că într'o împrejurare ca aceasta îmi este dat să azist în numele armatei. Cinste celor cari au avut fericita idee și celor cari au contribuit la ridicarea monumentului, mărturie nepieritoare a valorii soldatului român!

Urmând cu gândul direcțiunea pe care s'au mișcat cu zecile,

Monumentul din Turnu Măgurele.

de mii de viteji acum 30 ani, mintea mea, ca și a tuturor, împinsă de un sentiment de admirațiune și recunoștință, merge la căpetenia care i-a condus pe aceea calea din isbândă în isbândă împărtășind cu ei nu numai greutățile și oboseala războiului, dar și primejdiile lui, în momentele cele mai hotărâtoare, întocmai ca cele mai de frunte căpetenii din istoria războaelor.

Consider ca o cinste rară pentru mine că, evocând aceste scumpe și gloioase amintiri, pot să strig în numele armatei împreună cu cei de față: Trăiască Regele, trăiască Regina trăiască AA. LL. trăiască familia regală.

D-l colonel G. Solacolu, comandantul reg. 21 de infanterie și cel căruia îi revine cinstea de a fi luat inițiativ ridicării monumentului, povestește în scurte cuvinte faptele vitejești ale soldaților batalionului de Teleorman și Vlașca în 1877, când sub ploaia do gloanțe și de bombe dușmane s'au asvârlit în lanțurile Griviței No. 2, o iau, o pierd, o câștigă iarăși și mor, făcându-și datoria. Ideia ridicării monumentului e legată de faptul că pe aci o parte din armată a trecut Dunărea în cap cu Maria Sa și tot pe aci au trecut și prinșii din război și trofeele luate din lupte.

D-l Solacolu aduce prinos de renunștințe și de devotament A. S. Regale, Principelui moștenitor, care a dat binevoitorul său concurs, mulțumește camarazilor din regimentele 20 și 21, precum și soldaților, d-lui ministru de război, fostului și actualului prefect, autorităților, societăților și celor, cari au dat concursul lor. Incredințează monumentul d-lui primar al orașului, care primește monumentul, în semn de iubire și glorie pentru ostași și de onoare pentru oraș.

Mai vorbesc d-l Costovici, primarul orașului, și d-l general în rezervă Bengescu. Se trimit apoi telegrame de felicitări M. Sale Regalului și A. S. Regale Principelui Ferdinand.

În sfârșit se face, în sunetul muzicii, defilarea a 300 oficeri veterani, a elevilor școalelor și a soldaților pedestri și călări.

Monumentul dela Turnu Măgurele va vorbi viitorimei de jertfele pe cari le-au făcut strămoșii ei pentru dobândirea libertății atât de scumpe tuturor.

INȘTIINȚARE

Rugăm pe iubiiții noștri abonați rămași în urmă cu plata abonamentului să se grăbească a-l achită. Pe acei cari ne datoresc pe mai mulți ani din urmă, îi rugăm a ne trimete cât mai neîntarziat posibil măcar parte din datorie, dacă le vine greu să trimeată odată tot. Anul al XI-lea fiind deja început, rugăm a ni se trimete abonamentul pentru a ne scuti de cheltueli cu trimiterea chitanțelor prin poștă, avize de plată, etc.

LĂCOMIA

— Poveste —

Se când umblă D-zeu cu Sf. Petre pe pământ, se zice că eră într'un sat doi frați: unul, un sgârie brânză și bogat; iar celălalt ca vai de lume și cu o droae de copii.

Munceă cât e ziua de mare, cu toate astea, copiii erau așa de hămisiți ci nu le ajungea o mămăligă cât roata carului și un ceaun de borș; ceia ce îngrozî pe om, dela o vreme și să hotări să se ducă la D-zeu să-l întrebe cât mai are de chinuit pe lume.

Zis și făcut. Intr'o zi, își luă câte-va cepe și o bucată de mălai în traistă și cu sumanul pe băț o porni.

Și a mers, el, și a mers; a mântuit cepele și mălaiul și de D-zeu n'a mai dat, ba încă pe unde a mers nimeni nu i-a dat un răspuns acatarea,

Desnădăjduit și rupt de foame pe aproape de o pădure îi veni gând să se spânzure.

„Ia, acolo, într'un deșiș, își zise el, m'așteaptă liniștea și odihna.“

Când să dea în codru, la marginea lui, sub un stejar stufos, stăteau la umbră doi drumeți: unul tânăr cu ochi albaștri și cu mustățile și barba ca aurul, iar celălalt, un moșneag gârbov cu părul și barba ca argintul.

— „Bună Ziua!“ le dă, omul nostru, oftând.

— „Mulțumim dumitale, om bun, îi răspunse cel tânăr, — Da încotro?“

— Of, of, of, oameni buni; răspunse el! caut pe D-zeu să-l întreb ce are de gând să facă cu sufletul meu, că am o casă de copii și n'am cu ce-i ține.

— Apoi, omule hăi, îi dă cel mai tânăr, care nu eră decât Isusi Hristos, pe cine cauți, noi suntem.

Cum auzi el, prinse a se închină și a sărută picioarele oamenilor și a-i rugă să nu-l lese.

— „Omule bun, zise cel mai tânăr, pricep sufletul și suferința ta. Apucă prin pădurea asta, drumul tot înainte și la mijlocul ei, sub un copac, ai să găsești o movilă de cărbuni. Pune în traistă cât poți și să nu te uiți la ei până acasă.“

Sărută, omul mâinile și picioarele drumeților și o pleacă spre locul vorbit.

Aici, într'adevăr, dădu de o movilă de mangal, rămasă dela cine știe ce cărbunari.

Și, hai, își umplu traista, ba încă puse și în mânicile sumanului; dar tot cu inima indoită plecă acasă.

Aici, copiii, văzându-l pe fereastră, îi eșiră înainte.

-- „Tată! tată! Ce ne-ai adus?“

— Of, dragii tatei ce să vă aduc?

Și intrând în casă, trânti amărît traista pe ladă.

Atunci minune; sunară cărbunii a bani. Când se uită, traista plină cu galbeni. — Să inebunească de bucurie.

— De acum, măi femee, zise el, ne-a luminat cel de sus.

— Și din ziua ceia, a prins omul a se cuprinde. Azi, ș-a adus popușoi, mâine a tăiat un porc. Ba adu o vacă, ba doi boi și hai, hai, încet, încet, omul în scurtă vreme ș-a venit în fire.

Trece o săptămână, trece două, se întreabă frate-său :

— Măi, ce nu vine, de alde Toader pe la noi, că am o mulțime de treabă și nu de alta, dar ar lua și el de o mămăligă. Și se duse pe la el.

Ce ți-i cu mîntea ! frate-său stătea mai bine ca dânsul. Ce vaci, ce brișcă, d'apoi curtea, mișună de argați; casă de gospodar în toată regula.

— Bre, îi dă frate-său; de unde s'a pricopsit aista, că doar mai dăunăzi, n'avea ce să mănânce.

Și, hai, intră în vorbă cu el, că o fi, că o păți, până îi află taina.

Cum auzi nici nu mai stătú de vorbă și o rase acasă la femee.

Ce au vorbit, ce s'au socotit, că și el, după îndemnul nevastei, să pornim la D-zeu.

„Dar, eu, măi femee, îi dă el, eu nu vreau să mă duc cu de alde frate-meu un pârlit. Mie să-mi dai cămașea cea cu flori și țăarii cei noi, și cușma cea nouă, să nu zică D-zeu, că are aface cu un calic.

Și iată-l gătit de drum, cu o pereche de desagi noi; și cu o găină și o azimă în ei și merse și el, să caute pe D-zeu, să-i mai mărească averea.

Acuma, cât o fi mers, nu spune povestea, dar zice că la un pod, dă de doi moșnegi cerând de pomană

— „Faceți vă milă creștinașilor, miluți-ne creștinașilor !“

Dar bogatul nostru, deși avea și bani și mâncare la el, nu se milostivi să le dea nimic, ci își făcú scoteala :

— Bani am să le dau, da cu ce beau un păhăruț de vin? și nici din merinde să le dau, că rămân eu flămând.

Și merse înainte. Iar moșnegii cari nu erau decât D-zeu și cu Sf. Petru, o și luaseră pe de altă parte în calea lui.

Pe semne D-zeu voise numai să încerce și să-i vadă inima lui, căci s'au și așezat în drumu-i plăzmuind ca și niște nevoiași ce stau într'o colibă.

Nu mult, hop, și omul cel bogat :

— Ce D-zeu, gândi el, pe semne am intrat în țara calicilor te-oi pomeni că și aceștia îmi cer ceva.

— Bună ziua, le dă el.

— Mulțumim dumnitale ! — Da ce vânt te aduce pe la noi? întrebă unul din ei, care nu eră decât D-zeu.

— Ia, ce vânt, răspunse el, năcăjit : mă duc la D-zeu să-l întreb ce gând are, că pe frate-meu, care eră rândușul tuturor, l-a pricopsit și eu coscogea gospodar în sat, am rămas de pot să'i fiu slugă.

Nu te necăji, om bun, îi răspunse un moșneag, că D-zeu știe ce face, și nu te grăbi cu drumul, ci dormi în noaptea asta la noi, că drumurile sunt pline cu hoți; îi mănca și bătae și îi fi și păgubaș.

Când auzi omul cel bogat de hoți și bătae, rămase în colibă.

Bătrânii tăcură foc în șanțul șoselei cu niște vreascuri și pușeră la fiert niște cartofi.

Călătorul nostru, văzând mâncarea cea sărăcăcioasă a lor, își dădu cu socoteală să nu deslege traista cu găina în fața lor, ci să se scoale mai târziu și să ospăteze.

Bătrânii fierșeră cartofi și îi zise:

— Poftim și d-ta la barabule de ia una și de ți-o place, îi mai luă. Și, de! crede, că suntem și noi oameni nevoiași.

— Da lasă, răspunse el, că chiar mai înainte am mâncat, ospătați d-voastră.

— Ei, mâncat! Ia și d-ta, măcar una și ți fă gustul.

Însă când mănca, cartofii erau ca mierea, așa că mai infulică una și încă una, mereu, mereu. până s'a săturat.

Acum își dădu iar cu gândul:

„Nu mă mai scol să mai mănânc peste noapte; mâine numai bine mi-o prinde. Și se găti de culcare.

Moșnegii așternură niște iarbă și făcură un pat pentru trei. înși și se culcară, cum s'au găsit; iar omul nostru, spre a nu-și înverzî cămașea, își așternu sumanul, dar tot cu gând rău: „Nui mai la calici să nu mai dormi“

În ziua, cum să face că vine un câine și mirosind pe ici, pe colo, dă de desagi de azimă și găina friptă; și înșfăcându-i s'a tot dus; iar când s'a trezit omul, ia traista, dacă ai de unde și vorbește dacă ai cu cine, . . . moșnegii nicăieri.

Moșnegii cea au fost niște vrăjitori, își zise el, și numai ei mi-au luat traista și după dansii, așa în dorul lelei.

Dar când mai incolo, găsește cănele necăjindu-se să rupă desaga. El răcnește; „Hi! javră lasă jos.“ Cănele o ia, și șterge-o băete. — Omul după el. Pe unde a dat cănele, că a ajuns într'o șosea ce dă într'o pădure, la marginea căreia, sub un stejar, stăteau doi oameni: unul tânăr cu ochi albaștri cu barba și părul ca aurul și altul gârbov cu mustățile și barba ca argintul.

Omul strigă de departe, să-i ție calea. Cănele văzând oameni, lăsă traista în dreptul lor și o rase la sănătoasa.

— Ia aiștia, îi dă omul, dacă n'ar fi D-zeu și cu Sf. Petru, că după cât mi-a spus frate meu, chiar așa-i și scoțându-și pălăria, le dădu bună ziua.

— Mulțumim d-tale, răspunseră ei, da ce-i cu traista?

Și omul prinse a spune de unde vine și ce a pățit.

— Nu te supără, îi dă cel mai tânăr, — pe care l ghicim cine eră, — că D-zeu dă omului după inima lui, iar pe cine cauți; noi suntem.

Atunci: unde n'a început omul, a se milogi, că el a iubit pe D-zeu totdeauna și a dat leturghii la biserică și făcut praznice

și că deși are avere, dar ar mai vrea să aibă, și să-i spue și lui locul de unde ar putea să se îmbogățească.

— Du-te prin pădurea asta, îi vorbi cel tânăr; drumul tot înainte și în marginea șoselei îi găsi niște cărbuni, umple-ți desagii și ajungând acasă, împănază cu ei acoperișul casei, a șurei, toarnă prin cotețe, grajduri, azvârle câte unu, doi prin șirele cu fân și grâne. Și pe urmă intră în casă cu nevasta și se culcă.

Și creștinul nostru, după ce se închină lui D-zeu, o apucă prin pădure până dă de grămada cu cărbuși. Iar lacom cum eră de avere, nu numai că a ticsit desagii cu mangal, dar a mai pus și prin mânicile sumanului, în sân, în ciobote chiar. Și s'a făcut ca dracu de negru. Apoi, plin de nădejde o porni acasă.

„Ia acum să-l văd pe de al-de frate-meu!“ își vorbi el.

Și cum ajunsese, și începă cu femeia a împănă cu cărbuni girezile de grâu, de pae, și celelalte acarețuri; după care intrară în casă și se culcară.

Abea puseră capul pe pernă și afară se auzi alarmă și strigăt de foc.

Când se uită omul, gospodăria lor eră numai o pară și satuli strâns ca la comedie.

Abea nimeresc ușa să iasă; dar para îi cuprinse și mai mă să ardă, — noroc de lume că a sărit, și așa s'au ales numai cu câte-va arsuri, iar gospodăria lor, cât ai clipi se prefăcū în scrum.

Dar vezi, D-zeu l-a bătut, l-a umilit; însă ca un părinte ce și iubește copiii, l-a slujit numai cu o cercare, căci fratele cel sărac, tot cu inima măi largă: veni la el, și îi zise: — Lasă, frate, că eu n'am avut și mi-a dat D-zeu. Tie, care ai fost bogat, și-a mai da; căci este o vorbă; pe unde a trecut apa odată, tot mai trece; deci, hai, în casă și în gospodăria mea.

Și îl luă fostul sărac și-l oploși în hodina lui, și l'ajută de și ridică altă stare și de atunci, omul cel bogat, cu adevărat că a prins a da pe la biserici și a milui săraci și n'a mai umblat să se îmbogățească mai mult decât i a dat D-zeu.

Ion Dragoslav.

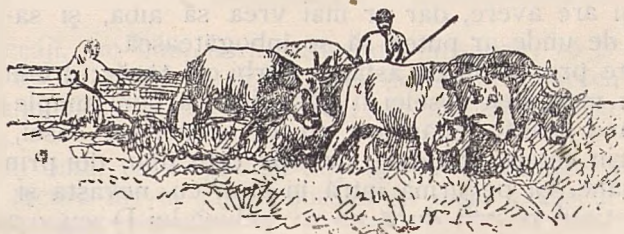
Cărți noi.

Călăuza stuparului de d-nii N. Nicolaescu și G. Stoinescu. a apărut într'un volum de 340 pag. cu 123 figuri, în editura librăriei Socce & Comp. Calea Victoriei, București. Prețul 3 lei. Pentru abonații revistei „Albina“ 2 lei.

Autorii au completat articolele despre albinărit ce au publicat în anii din urmă ai revistei noastre, cu toate chestiunile privitoare la creșterea albinelor. Astfel cum se înfățișează, „Călăuza stuparului“ e cea mai completă carte de albinărit din câte au apărut până azi în limba noastră.

Toate lucrările pe cari le reclamă creșterea albinelor sunt arătate în amănunțime și într'o limbă pe înțelesul tuturor. Autorii stăruesc mai ales asupra părții practice a stupăritului. Astfel, *cărmuirea stupilor*, e arătată pe pe larg și deosebit pentru fiecare din cele trei feluri de uleie: orizontale, verticale și primitive. Desvoltare mare de asemenea s'a dat chestiunilor: *construcția uleilor, clădirea fagurilor, roitul, plantele care dau miere, produsele albinelor* (iniera și ceara) *lucrările de făcut la stupi în fiecare lună.*

Tiparul e foarte îngrijit și pe hârtie velină. Figurile sunt bine reușite.

Cronica Agricolă, Economică și Comercială

La 14 Octomvrie s'a deschis congresul agronomilor în sala Ateneului. În acest congres s'a discutat multe chestiuni agricole și economice cu privire la ridicarea morală și economică a sătenilor noștri. Între alte chestiuni, s'a discutat mai mult islazurile și introducerea lucernei în agricultura sătenilor noștri agricultori, sau un bun mijloc de a scăpa vitele lor în anii secetoși din ghiarele foamei. Se știe că lucerna duce la secetă din cauză că rădăcina ei se adâncește foarte mult în pământ; chiar în pământurile tari încă poate să ajungă până la adâncimea de 4 metri; pe când în pământurile mai ușoare chiar până la 18 metri. Rezoluțiunile folositoare ce s'a luat în acest congres, cu privire la starea economică a sătenilor vor fi comunicate celor în drept, de comitetul societății agronomice.

Timpul secetos și călduros, ce a bântuit cele mai multe județe ale țerei chiar din luna Iunie, cu sfârșitul acestei luni mi se pare că se va sfârși; așa în cât se vor mai putea face pe lângă arăturile de primăvară și semănături de toamnă. Cu data de 19 Octomvrie st. v., au început să cadă ploi în mai multe părți ale țerei și mai cu seamă în Muntenia, care a fost cea mai mult bântuită de secetă. Din această cauză semănăturile de toamnă s'au făcut foarte puține, sunt proprietari mari cari de-abia a semănat câte 100-200 de pogoane cu grâu, într'un pământ uscat și bolovănos. Toată speranța acestor agricultori este bazată că vor cădea mai de grabă ploi abundente, că se vor înlesni răsărirea semănăturilor și în acelaș timp vor putea face altele în porumbiște; căci la această dată dacă se vor face semănătura în miriște, este mai mult decât probabil că recolta acestor semănături va fi compromisă.

În urma ploilor dela 19 și 20 ale acestei luni timpul s'a răcit foarte mult, în cât în ziua de 21 au început dejă să cadă zăpadă nu numai în localitățile mai muntoase, ci chiar la șesul țerei și chiar în București. Nimeni nu se aștepta la această schimbare bruscă de temperatură, în urma atâtor zile calde din luna aceasta, în care căldura a fost mai ridicată decât în multe zile din luna Septemvrie.

Seceta din luna Septemvrie și Octomvrie până la căderea ploilor, în care de obicei se fac cele mai multe semănături în anii mai ploioși, pe lângă răul că a împiedicat semănăturile, dar a făcut și bine; căci s'a putut coace bine porumbul și s'a putut culege în cele mai bune condițiuni; același lucru se pot spune și despre culesul viilor.

Târgurile noastre.

Afacerile cu cereale cași prețurile, în decursul lunii acesteia au devenit din ce în ce mai însemnate, după cum se poate vedea în tabloul de față:

Grâul, suta de kgr. s'a vândut	cu	17—23 lei și	— ct.
Porumbul	»	»	12—13 » — »
Secara	»	»	18 » 85 »
Orzul	»	»	13—15 » 50 »
Orzoaica	»	»	15—16 » 60 »
Ovăzul	»	»	13—14 » 85 »
Meiul	»	»	11 » 50 »
Fasolea	»	»	18—25 » — »
Mazărea	»	»	15—16 » — »
Rapița	»	»	14—15 » — »

Târgurile streine.

În târgurile streine cași la noi, prețurile în această lună au început a se mai urca, deși în țările Europei semănăturile de toamnă s'a făcut la timp în condițiuni bune și vegetația acestor semănături e destul de înaintată.

La târgul din Paris grânele indigene cași cele străine s'a vândut cu 23 — 26 lei; secara cu 18 — 19 lei; orzurile cu 18 — 19 lei și 50 cent.; ovăzurile cu 18 — 19 lei și 70 cent.; porumbul cu 20 — 21 lei și 50 cent.; făina de grâu cu 34 — 36 lei și făina de secară cu 28 — 29 lei. În celelalte târguri franceze, grânele s'a vândut cu 21 — 22 lei și 80 ct.; secara, orzul și ovăzul cu 17 lei și 50 cent.

În Germania, la Berlin și Munchen, grâul s'a vândut cu

28—29 lei; iar secara, orzul și ovăzul cu 25 — 26 lei; în celelalte târguri, grâul s'a vândut cu 22—23 lei; secara orzul și ovăzul cu 17—21 lei.

La târgul din Belgia, grâul s'a vândut cu 18—19 lei; secara cu 17—18; orzul cu 16—17 lei și ovăzul cu 18—19 lei și 50 cent.

La Viena și Budapesta, grâul s'a vândut cu 25 lei; secara cu 20—21 lei; orzul și ovăzul cu 18—20 lei.

La Londra, grâul s'a vândut cu 22—23 lei; secara, orzul și ovăzul cu 10—17 lei.

În Elveția, grâul, secara, orzul și ovăzul s'a vândut cu 19—20 lei.

În Olanda, grâul s'a vândut cu 21—22 lei.

La târgul din New-York (America), grâul s'a vândut cu 20—21 lei; secara și ovăzul cu 14 lei; iar orzul cu 17 lei.

La Chicago, grâul s'a vândut cu 19—20 lei și 50 cent. și secara cu 15 lei

În târgurile din Algeria și Tunis, grânele s'a vândut cu 22—23 lei și 50 cent.; orzul cu 18—20 lei și ovăzul cu 17 lei.

În toate târgurile străine, prețurile sunt socotite pe suta de kgr. ca și la noi în țară.

V. S. Moga.

Starea agricolă a României la finele lunii Octomvrie st. n.

Lipsa aproape completă de precipitațiuni atmosferice din cursul acestei luni, făcut ca seceta din lunile precedente să se accentueze și mai mult.

Din această cauză, pământul fiind uscat foarte tare, lucrările agricole ca ogoare, arături și semănături de toamnă s'au făcut puține și acestea foarte greu și în cea mai mare parte în condițiuni cu totul nesatisfăcătoare.

Arăturile făcute de nevoie din cauza timpului prea înaintat au eșit bulgăroase sau prăfoase, iar semințele puse în ele n'au putut germina neavând de loc umezeală. În Moldova unde unile semănături de grâu, secară sau rapiță s'au făcut după ploile din August sau Septemvrie, deși au răsărit, merg însă foarte rău, neputându-se dezvolta; ele sunt rari și gălbenite; în multe părți s'au pârlit și uscat din cauza secetei din urmă.

După puținele precipitațiuni din ultimele zile, agricultorii au început a face arăturile și semănăturile cu mare activitate, timpul fiind cu desăvârșire întârziat.

Cu toata seceta și timpul nefavorabil s'au semănat totuși în

unele părți ale țării suprafețe destul de însemnate de grâu care însă fiind încă nerăsărit, ciorile și alte paseri, șoarecii și gândacii mănâncă sămânța făcând mari stricăciuni.

Porumburile s'au cules în cele mai bune condițiuni în această lună, timpul fiind favorabil; ele s'au copt și uscat bine chiar acele semănate mai târziu. Au rămas prea puține porumburi neculese. Producțiunea variază după localități și regiuni, totuși ea poate fi considerată în general ca sub mijlocie dar de foarte bună calitate.

Sfeclele de zahăr și de nutreț s'au recoltat pretutindeni, producțiunea lor fiind mică. S'au mai recoltat zarzavaturile care sunt destul de mulțumitoare.

Viile s'au terminat de cules în prima jumătate a lunii; producțiunea în general mică, însă vinul de foarte bună calitate. Ele s'au curățat și pregătit pentru iarnă; vița nu se poate îngropa, pământul fiind prea uscat.

Câmpiile, pășunile, izlazurile, lănețele și miriștile sunt uscate și arse cu desăvârșire, aproape nicăeri vitele nu mai găsesc nimic ce paște; numai în unele porumbiști și prin bălți se mai găsește câte ceva.

Mai în toată țara vitele se țin acum cu frunzele de prin vii și păduri sau cu nutrețurile destinate pentru iarnă care și dănele sunt foarte puține și extraordinar de scumpe. Din această cauză prețul vitelor a scăzut foarte mult și mulți le vând mai pe nimic.

Arborii, arbuștii și pomii roditori mai au câte puține frunze. La multe specii ele au căzut cu totul. Mulți pomi și arbori s'au uscat cu totul de secetă; iar la unele specii a căror frunze căzuseră, prea din vreme, mugurii s'au dezvoltat mult, din cauza timpului frumos și călduros, dând din nou frunze și chiar flori.

I. St. Murat.

Directorul Institutului Meteorologic,

Cronica Săptămânii.

(14—31 Octomvrie).

Din Țară.

— La 23 Octomvrie s'a oficiat un parastas în bisericile catedrale din țară pentru odihna sufletului A. S. Principelui de Wied, fratele M. Sale Reginei.

— În ziua de 28 Octomvrie s'a inaugurat în București statuia lui Lascăr Catargiu.

— În zilele de 14, 15 și 16 Octomvrie s'a ținut în București congresul agronomilor.

— Dl. C. Disescu, avocat și fost ministru, a fost ales decan al baroului avocaților.

— La Alexandria s'a înființat o școală de adulți cu trei secțiuni: a analfabeților, a pușinilor știitori de carte și a ucinicilor din ateliere și prăvălii.

— La Bursa Muncii s'au deschis cursurile școlii de adulți cu mare solemnitate. Intrunirea a fost prezintată de Dl. B. Missir, fost ministru-

Au vorbit d-nii: Marin Alexandrescu și directorul școlii, despre necesitatea acestei școlii și I. Sterian, inginer, despre rolul învățământului meserilor în țară. Cuvântările au fost bine venite, căci au luat parte la întrunire un mare număr de meseriași.

— În com. Filești, jud. Covurlui, s'a înființat o societate cooperativă, de credit și economie, «Emil Miclescu» din inițiativa funcționarilor de cale ferată din stația Barboși, cu un capital de 18.000 lei.

Dela Români din alte țări.

— Curtea cu jurați din Oradea-Mare a condamnat la 6 luni de închisoare și 500 coroane ca amendă pe d-l Dnmitru Lascu, din cauza unui articol publicat în ziarul «Tribuna din Arad».

— În Camera ungăr din Buda-Pesta, preotul V. Lucaci, deputat, a ținut o frumoasă cuvântare despre patriotism și ideea de stat. Arătând că guvernarea azi ai Ungariei au falsificat ideile asupra patriotismului, căci au făcut deosebire între drepturile popoarelor cari trăiesc în această țară: unğuri, români, slovaci, croați. Români nu sunt mai răi patrioți decât Ungurii, de vreme ce respectă legile chiar atunci când să îndreptează contra lor. Dacă patriotismul unguresc cere ca să înghite pe celelalte naționalități, atunci acestea nu pot ca să nu se revolte contra lui.

— Altă cuvântare a ținut-o în acelaș parlament d-l dr. Teodor Mihali, care a declarat că n'are încredere în guvernul de azi și în politica de maghiarizare ce o fac. Se plânge cu deosebire de apăsarea administrației față de a celor cari scriu prin ziare, ca și asupra lipsei de disciplină în armată, lucru dovedit cu măcelurile dela Pasiade și Cernova.

— Ziarele de peste munți anunță că 5 români din Beiuși au fost pedepsiți cu câte 15 coroane amendă fiind-că la alegerea de deputat a preotului dr. V. Lucaciu, ar fi arborat steaguri românești pe la casele lor.

Din țestre înătate.

— Grecii cari se aflau în Bulgaria părăsesc această țară treptat. 500 Greci au sosit săptămâna trecută la Volo, pentru a se stabili acolo și în întreaga Thesalie, unde au cumpărat proprietăți. Acești noi refugiați au luat cu dânși toate vitele ce aveau și satele ce părăsesc rămân nelocuite.

— Țăranul ungar George Henci, din Gurba (Ungaria), se ducea cu carul încărcat de fân la câmp. În car eră și băiatul lui de 3 ani. Pe drum se dăduse jos din car, ca să îndrepteze hamurile cailor. Băiatul luă chibriturile din buzunar și le aprinse pe rând. Finul uscat din car se aprinse într'un minut și tot carul luă foc, iar nenorocitul băiat își găsi moartea în flăcări, în fața tatălui său.

— Impăratul și împărăteasa Germaniei s'au întâlnit cu regele Angliei la Windsor.

— Ziarul Parizian «Petit Parisien» publică rezultatul plebiscitului său în chestia ștergerii pedepsei cu moarte.

Din 1.412.347 răspunsuri primite, 1.083.655 sunt contra abolirii pedepsei cu moartea. Și numai 328.692 peniru ștergerea ei.

— Ploi torențiale au început din nou în Italia. De astă dată pagubile cele mai mari sunt în Toscana. Râul Arno a inundat câmpiile.

— În insula Elba s'au prăbușit maluri enorme de pământ ruinând mai multe case.

— În insula Sardinia, furtunile și ploile au devastat câmpiile, dărâ-mând multe case.

— Furtuna și ploaia torențială a bântuit și coasta liguriană și coasta Franceză, pe la Nizza și Marsilia.

— Din Petersburg se scrie că o nouă catastrofă, datorită cutremului de pământ se semnaleză în jurul orașului Karatag. Toate orașele din jurul Karatagului au fost distruse de cutremur; sunt mii de morți.

Sborul rândunelelor.

Un prăsitör de porumbei, cari se întrebuințează la poștă cu ducerea scrisorilor, din Anvers (provincie belgiană) a făcut o asămănare între sborul unei rândunele și între sborul unei părechi de porumbei.

La 1/48 ceasuri a slobozit la Compiègne capitala unui arondisment în departamentul francez Oise) o păreche de porumbei și o rândunică.

Rândunica îndată a luat calea către apus, pe când porumbeii o vreme au sburat de ici-colo, până ce au aflat adevărata cale

La 8 ceasuri 23 minute, rândunica dejă s'a reîntors în cuibul ei, iar porumbeii numai la 12 1/2 ciasuri au făcut aceasta.

Rândunica a făcut calea de 235 chilometri în vreme de 1 cias și 8 minute, deci a făcut 1 cias cale de 201 chilometri; iar în 1 minută 3.355 metri.

Alex. Țințariu

Sfaturi d-lor abonați spre a primi revista regulat.

Domnii abonați cari și-au schimbat locuința cu prilejul S-tului Dumitru, sunt rugați a ne comunică noua d-lor adresă, spre a nu suferi întârziere în primirea regulată a revistei. Numerile ce s'ar pierde, necomunicându-se la timp schimbarea locuinței, ne va fi peste puțină a le mai da d-lor abonați, tirajul revistei fiind numai pe numărul abonaților. De asemenea aducem la cunoștința iubiților noștri abonați, că dacă nu ne reclamă neprimirea vre-unui număr până la primirea numărului următor, după trecere de mai mult timp, nu mai avem nici noi puțință de a reclama poș-

tei și vor rămâne cu numerile lipsă, de oarece nu avem prisoase spre a le putea din nou trimite.

E în interesul d-lor abonați să ne reclame imediat ce nu primesc regulat un singur număr.

Expediția revistei făcându-se prin abonament poștal, adresele se scriu de la oficiile poștale, de aceea pentru necorecta adresă să se reclame direct oficiului poștal respectiv și numai în caz de nesatisfacere să ni se reclame nouă.

Numerile revistei expediindu-se de noi curate și netăiate, d-nii abonați să refuze primirea revistelor tăiate, comunicându-ne de îndată spre a reclama direcției generale. Fiecarui oficiu trimițându-i-se săptămânal atâtea reviste câți abonați are pe lista ce i-se trimite la începutul fiecărui trimestru, d-nii abonați să ceară a li se da la vreme revista și de nu li se dă regulat să ne reclame.

12-1

Administrația.

Pagina glumeață.

Carne de măgar.

Un om se trudiă în zadar să taie o bucată de friptură tare anaibeii. Il trecuse nădușelile apăsând cu cuțitul, dar de geaba. Necăjit, bătut de câte-vă ori în masă, ca să vie băiatul de serviciu.

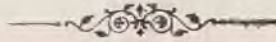
- Ei băiete, carnea asta e de bou sau de cal. ?
 — Nu, domnule, este de măgar.
 — Ah atunci, n'am ce să mai zic, căci măgarul e încăpățânat
 Și bietul om începă să încerce mai departe să-și imbucățătea-
 scă friptura . . . . .

La medic

- Ei bine, cum îți mai merge reumatismul ce l-ai căpătat
 la brațul cel drept ?
 — De minune, domnule doctor. Timp de o oră mi-am frecat
 cu putere . . . genuchiul cel stâng cu doftoria ce mi-ai dat-o rân-
 dul trecut, și durerea s'a dus, de par'că mi-a luat-o cu mâna.
 — Cum ți-ai frecat genuchiul cel stâng ?
 — Negreșit. Mișcarea ce-am făcut, i-a dat brațului drept toată
 elasticitatea cuvenită.
 Doctorul a parte.
 — E bine de ținut mint practica-aceasta.

La birt.

- O doamnă strigă furioasă băiatului de serviciu dela birt:
 — Bine neîndămânicule ce ești de ce nu bagi de seamă? Pof-
 tim acum! Ai vărsat tot sozul pe rochia mea.
 Băiatul răspunde foarte sfios:
 — Nu vă supărați doamnă, că vă aduc îndată alt soz la mân-
 care.
 Unde dai și unde crapă!

Informațiuni.

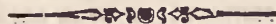
= Comisiunea aleasă dintre d-nii deputați și senatori, pentru studiaz
 rea proiectelor de legi privitoare la chestiunea țărănească, și-a încep
 cu temeinicie lucrările încă dela 21 Octombrie. Membrii săi se întrunesc
 regulat. Iată lista proiectelor de lege mai însemnate pe cari guvernul
 le va prezenta acestei comisiuni, înainte de a fi aduse în desbaterea
 Parlamentului:

Proiectul de lege asupra contractelor agricole; proiectul asupra Casei
 Rurale; proiectul asupra monopolului bănturilor spirtoase la sate; pro-
 ectul asupra judecătorilor de ocoale; proiectul asupra organizării și
 constituirii asociațiilor țărănești; proiectul contra trusturilor de arendași;
 un proiect relativ la unele măsuri cari înlesnesc arendarea moșiilor la
 asociațiile țărănești și prin cari se modifică unele articole din legea băn-
 cilor populare; proiectul asupra ajutorării proprietarilor devastați în tim-
 pul războalelor; reforma administrativă și un proiect asupra reorganizării
 jandarmeriei rurale; modificarea legii asupra terenurilor petrolifere;

Un proiect prin care se împarte ministerul agriculturii, industriei,
 domeniilor și comerțului în două ministere: un minister al domeniilor
 și agriculturii, și altul al comerțului și industriei.

Astăzi a apărut primul număr din „Viitorul”, mare ziar, de dimineață
 cu telegrame particulare din țară și din lumea întreagă, „Viitorul” e pus
 sub conducerea d-lor C. Alimăneșteanu, I. G. Duca și C. Banu.

Prețul unui număr: 5 bani în toată țara. Prețul abonamentului pentru
 proți și învățători pe jumătate adică 9 lei pe un an și 450 pe 6 luni.

8

Primejdiioasele întâmplări

ALE

Mariņarului franțuz LUDOVIC TREGAN

ÎN

NOUA GUINEE (povestite de el însuși)

TRADUCERE DE C. C. POP-TAȘCĂ.

Nu ne făceau nici un rău și ne hrăneau foarte bine, mai cu seamă că din pricina băuturii ce ne dau, mâncăm cu mare poftă.

Ne credeam scăpați de orice primejdie, când într'o zi, băgarăm de seamă că cei ce veneau să ne vadă erau mult mai numeroși și tot timpul auziam țipete sălbătice în sat. Toată noaptea am auzit bătând niște tobe, iar când ne deșteptarăm în zorii zilei, ne găsirăm din nou legați de mâini și de picioare. Niște sălbatici armați cu pietre tăioase, ne păzeau. Uitătura lor îmi încreți carnea de spaimă și strigai: «Prieteni, suntem pierduți!

Acești păzitori ne luară apoi de mâini și de picioare, ne scoaseră din închisoare și ne duseră într'o câmpie, unde toată populația era adunată împrejurul unui foc mare cu îngrijire întreținut de 12 sălbatici goi. Vr'o 100 de oameni armați veniră înaintea noastră la marginea câmpiei și ne duseră până lângă focul pe care se isprăvisse de înfierbântat cinci lespezi mari de piatră. Atunci îmi dădui seamă de primejdia în care ne găisiam și mi se sbârli părul pe cap.

Un bătrân, a cărui față arătă cea mai nemiloasă cruzime, și care purtă un lung șorț de piele de capră, îndeplinea slujba de *mare preot* în această scărboasă serbare. El se apropie de noi, ne pipăi, ne cercetă cu băgare de seamă, apoi porunci să fim așezați câte cinci, în rând, lângă foc. Un biet marin ar gras eră întâiul, iar eu al 5-lea, ca cel mai slab.

Când aceste pregătiri se isprăviră, cele 3 ajutoare ale marelui preot se apropiară de noi. Parcă-i văd încă cu cele 3 șorturi ale lor, ceva mai scurte ca ale căpiteniei lor. Ei începură să cânte un cântec sălbatec și la unele locuri, toată mulțimea repetă în cor cuvintele din urmă; toba bătea, în timp ce 4 păzitori înșfăcară pe cel d'întăiu din linia noastră și fiindcă țipă și să zbătea îl lovi cu ghioaga în cap și apoi încă cald îl aruncă pe una din lespezile de piatră puse pe foc.

A doua oară începuseră cântecul; a doua oară mulțimea cântă în

Văzul chinuind un alt nenorocit...

cor; văzui chinuind un alt nenorocit; mi se părû că totul se învârtește împrejurul meu și nu-mi mai dădû seamă de nimic. După câtvă timp mă simții apucat la rândul meu. Instinctiv ridicai mâinele spre a-mi apăra capul și întâlnii degetele marelui preot care mi se părû că mă strânge în somn masonic. Răspunsei semnului. Atunci bătrânul veni spre mine, tăie sforile cu care eram legat și întorcându-se către mulțimea uimită mă arată, părû a luă soarele drept martor a celor ce spuneă și ținu o lungă cuvântare în care foarte des repetă vorbele; *Otarou, Otarou!*

De câte ori el zicea acest nume, poporul ridică mâinile la cer și murmură ca un ecou: Otarou!

Când liberatorul meu isprăvi de vorbit îmi făcû semn să-l urmez și luai loc alături de el la masa unde războinicii tribului mâncau friptă carnea nefericiților mei tovarăși. Mi se părea că vizez și nu înțelegream decât un lucru: eram scăpat!

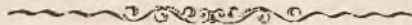
După masă marele preot se sculă și se îndreptă către locuința sa, luându-mă cu el. Intraî cu el un minut și îmi spuse prin gesturi că eram liber și ceva mai mult, persoana mea eră sfântă!

CAPITOLUL III.

Am stat mai multe luni în mijlocul canibalilor în mâinile căroră căzusem, le învătai limba și trăiam cu ei vânând și pescuind. Satul eră așezat într'un loc foarte plăcut: Se numea *Ragek* și aveă 50—60 case. Casa marelui preot, în care locuiam și eu, nu seamănă cu celelalte. Eră mai mare, aveă o bașcă (subsol) unde numai marele preot aveă drept să intre; rândul din fața pământului aveă numai o singură odaie, lungă de 12 picioare și lată de 20 picioare și nu corespundeă nici cu bașca nici cu rândul de deasupra; veniă apof rândul întâi, în care te suiai de afară pe o scară cioplită din topor. Aici erau trei odăi locuite de trei femei, nevestele marelui preot, al cărui nume eră Lagankéon. Singur el aveă acest drept, marii sfetnici cari veneau după el nu puteau aveă decât două și deci rândul întâi al caselor lor aveau numai câte 2 odăi. Cât pentru popor, ei locuiau în niște cocioabe sărăcăcioase numai cu un rând! Unele erau încunjurate de un fel de pridvoare acoperite, cum aveau de altfel și unele din casele căpeteniilor. Acest drept eră dat numai aceloră cari făcuseră vre-o mare ispravă și după chipul cum erau construite casele și pridvoarele, se puteă cunoaște rangul proprietarului în trib.

Lagankéon se purtă bine cu mine; prin el mi se înapoiase hainele mele cași acelea ale nefericiților mei tovarăși, mi se dăduse câteva cărți, creioane și hârtie, din cele ce avusesem în corabie. Trăiam acum fără frică și plănuiam cum să scap și să fug în Australia.

(Va urma).

„S T E A U A“

Societatea «*Steaua*» are de scop a lucră pentru întinderea învățaturii în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijloacele legiuite, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotizația este de cel puțin *doi lei* pe an, iar pentru învățători, preoți rurali și săteni, de cel puțin *un leu* pe an. Fiecare membru este îndatorat ca, în cel d'întăiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotizația pe un an, se pot adresa d-lui *Spîru C. Haret*, strada Verde, București.

Comitetul: *Președinte*, Ioan Kalinderu, *Președintele Academiei Române*. — *Vice-președinte*, Sava Șomănescu, *mare proprietar, fost senator*. — *Administrator și casier*, Spîru C. Haret, *Ministru, profesor universitar*. — *Secretar*, Const. Bănu, *profesor secundar, fost inspector școlar*. — *Membri*: Petre Gârboviceanu, *Administrator al Casei Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române, profesor la Seminarul Central și director al Șc. Normale a Societății pentru învățătura poporului român*; I. Dimitrescu Procopie, *fost senator, fost Primar al Capitalei*; M. Vlădescu, *fost Ministru, profesor universitar*; Cristu S. Negoescu, *fost administrator al Casei Școalelor, profesor secundar*; Dim. Cecropid, *institutor*. — *Cenzori*, Const. Alimăneșteanu, *inginer de mine*; *Ireotul econom* Const. Ionescu, *profesor secundar*; Const. Alexandrescu, *institutor*.

Membri înscriși și cotizațiuni plătite (urmare).

Gh. Simionescu (13 Septembrie 85, București), 2 lei; N. Forțu (Polizu 7, București), 2 lei; P. Ștefănescu (Palatul Funcționarilor, București), 5 lei; I. G. Ekntheriendi (Belvedere 9, București), 2 lei; L. Massin Leon (Al. Lahovary 56, București), 2 lei; Ioan Nanu Muscel (Cantacuzino 51, București), 2 lei; I. Cireșanu (Calea Moșilor 117 București), 5 lei; D. Crăiliceanu (Azilul de noapte 4, București), 3 lei; Ștefan Olchovschi Arcului 10, București), 2 lei; M. Kalinderu (București), 10 lei; Patin Mihail (St. Apostoli 34, București), 2 lei; M. I. Eliad (V. Alexandri 37, București), 2 lei; I. Berindei (G. C. Cantacuzino 62 București), 2 lei; Nae Dancovici (I. C. Brătianu, București), 3 lei; N. Jovanachi (București) 2 lei; Catherine Geblescu (București) 2 lei; I. Cantacuzino (junior) (București) 2 lei; Toma Dobrescu (Șerban-Vodă 146 București), 2 lei; N. Bagdu (București), 1 leu; S. Koritzer (Anton Pan 29, București), 2 lei; M. S. Cioară (Corbului 17 București), 2 lei; C. Moruz (Avrămeni Adășeni), 1 leu; Cernat Ion (Horezu), 1 leu; Alex. Borcea (Pillpauți-Molnița) 1 leu; D. Ionescu (Zuvrău), 1 leu; Gh. J. Criotea (Hudeștii-Mari), 1 leu; A. Cristescu (Mleanca), 1 leu; G. I. Purțuc (Lișna), 1 leu; Anton Popescu (Dorohoiu), 2 lei; C. Lov anshi (Tureatca), 1 leu; Gh. Andrei (Subarău-Dorohoi), 1 leu; Dumitru Popescu (Rușețu Brăila), 2 lei; Ioan Iunian (Rușețu Brăila), 1 leu; Constantin Pascal (Rușețu Brăila), 1 leu; Grigore Stănescu (Rușețu Brăila), 1 leu; Luigi Munteanu (Rușețu Brăila), 1 leu; Petrache Crețu (Rușețu Brăila), 1 leu; Nicolae M. Ilescu (Rușețu Brăila), 1 leu; Dimitrie Negulescu (Rușețu Brăila), 1 leu; Iohan Finick (Rușețu Brăila), 1 leu; Aristide Unga (Rușețu Brăila), 1 leu; Anton Ionescu (Rușețu Brăila), 1 leu; Pană Istrate (Rușețu Brăila), 1 leu; Iosef Baghaj (Rușețu Brăila), 1 leu; Pavel Opriceanu (Rușețu Brăila), 1 leu;

Numărul membrilor înscriși cu începerea anului 1907 este de 850, iar veniturile societății, tot în acest timp, sunt de 2.805 lei.

(Va urma în numărul viitor).

LIBRĂRIA NAȚIONALĂ

Societate Cooperativă pe Acțiuni
47, Calea Victoriei, 47—București

Înființată cu scopul de a ține articolele de librărie și papetărie

CĂRȚI PENTRU CURSUL ☆ ☆ ☆ ☆
☆ ☆ ☆ ☆ PRIMAR ȘI SECUNDAR

Cărți Literare Române și Franceze

=== Material Pentru Școale și Biurouri ===

Tot felul de Imprintate și Registre pentru Băncile Populare.

ARTICOLE PENTRU PICTURĂ ȘI DESEMN

===== MARE DEPOSIT DE HÂRTIE =====

Prețurile mai estine ca ori-unde.

52—23

THE BANK OF ROUMANIA, LIMITED

Capital Lire sterline 300.000 deplin
vărsat. Sediul Londra. Sucursala Bu-
curești.

Comitetul central: la Londra
Lachlan Macintosh Rate, ”
G. I. Goschen ”
Vicontele Duncannon ”
E. W. H. Barry ”
Robert Hamilton Lang ”
Demetre de Frank ” Viena
P. Naville ” Paris
Ad. Vernes ”

Directori: { C. A. Stolz
                  E. E. Goodwin.

Censori: Ioan Kalinderu, Demetru
Ioan Ghika și Arthur Green.

Sediul social:

Londra 7 Great Winchester street.
Sucursala: București, Piața sf. Gheor-
ghe.

„NAȚIONALĂ”

SOCIETATE GENERALĂ DE ASIGURARE, BUCUREȘTI

Capital în acțiuni întreg vărsat în
aur . . . . . Lei 2.000.000

Fonduri de rezervă
compuse din prime
și daune 3.955.688.78

Idem format din capi-
tal și alte rezerve 1.075.842.66

Total în aur Lei 7.052.531.36
Daune plătite . . . Lei 33.000.000

Vice-președinte A. Băicoianu.

Dir. general E. Grünwald.

„NAȚIONALĂ” asigură contra în-
cediului, a «grindinei», contra riscu-
lui pierderii valorilor. Asigurările
pentru viață sunt permise în toate
combinațiunile obișnuite ca: «cas de
moarte, supraviețuire, zestreșirenă».
Sediul social în palatul Societății din
str. Doamnei No 12, București. Re-
presentanță generală în București,
str. Smârdan No. 4. Agenții în toate
orașele din țară.